

Sygn. akt I PK 134/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kuryło

w sprawie z powództwa J. O.
przeciwko K. T. i Parafii Rzymsko-Katolickiej pod wezwaniem (...) w D.
o zadośćuczynienie i wynagrodzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 22 sierpnia 2019 r.,
wniosku o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 8 maja 2019 r., sygn. akt I PK 134/18,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 maja 2019 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda J. O. reprezentowanego przez pełnomocnika z urzędu, nie obciążył powoda kosztami postępowania kasacyjnego strony pozwanej oraz przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w (...) na rzecz radcy prawnego B. L. kwotę 2.025 zł powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym. Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym ma swoje oparcie w § 16 ust. 4 pkt 2 w związku z § 15 ust. 1 pkt 2 i § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 68) - $(3.600 \times 75\% \times 75\% = 2.025 \text{ zł})$.

Pismem, wniesionym w terminie określonym w art. 351 § 1 w związku z art. 361 k.p.c., pełnomocnik powoda wniósł o uzupełnienie postanowienia z dnia 8 maja 2019 r. w zakresie punktu 3, tj. w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu, przez przyznanie - obok już zasądzonych kosztów od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w (...) na rzecz radcy prawnego B. L. - kwoty 675 zł powiększonej o należną stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym. W uzasadnieniu wniosku podniesiono, że pełnomocnik powoda wnosil o zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu według norm prawem przepisanych, w związku z powyższym Sąd powinien był przyznać pełnomocnikowi z urzędu kwotę 2.700 zł netto. Tymczasem przyznano kwotę 2.025 zł, nie oddalając wniosku ani nie przyznając brakującej kwoty 675 zł, co stanowi przesłankę do uzupełnienia postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o uzupełnienie postanowienia jest nieuzasadniony z następujących względów.

Stosownie do art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Powyższe zasady mają również zastosowanie do uzupełnienia postanowienia (art. 361 k.p.c.).

W niniejszej sprawie Sąd Najwyższy, wydając postanowienie o odmowie przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda, rozpoznał jednocześnie zawarty w tejże skardze wniosek pełnomocnika powoda o zasądzenie na jego rzecz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, których to kosztów, jak wskazano w oświadczeniu, powód nie uiścił osobiście w całości ani w części. Zgodnie z utrwalonym poglądem

judukatury, uzupełnienie orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania może mieć miejsce, jeśli nie zawiera ono żadnego rozstrzygnięcia co do tych kosztów (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2012 r., I CZ 116/12, LEX nr 1232744; uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1972 r., III PZP 14/72, OSNCP 1972 nr 12, poz. 215). Nawet w razie nieuwzględnienia wniosku o przyznanie kosztów procesu w całości, zbędne jest orzekanie o oddaleniu tego wniosku w pozostałej części (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2011 r., III CZP 69/11, OSNC 2012 nr 4, poz. 48). Podzielając to zapatrywanie, wypada stwierdzić, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do uzupełnienia orzeczenia Sądu Najwyższego zgodnie z wnioskiem pełnomocnika powódki.

Z powyższych względów postanowiono jak w sentencji.